

—Da, da, am regulatū totulū ! îi respunse Conrad ; a să ni se arate îndată locurile nóstre. »

Dupō quâte-va minute, sub-căpitanulū sosī și le disse să-lū urmede.

CAPITULULŪ VI.

Căllētoria pe mare.

Loculū destinatū fiă-quăruia din ei erà numai de cincī picióre în lățime, și de șapte în lungime. Acì trebuià să se misce, să mănânce, să dórma și să țină totū que aveà cu dēnșii. Aerulū erà greū, caldū și stricatū ; quōcī în aquest locū strimtū allū navii se aflà încō șapte-đeci emigranți, din quarī quei mai mulți erà o adunătură de gunóiele societății. Alimentele que li se da, nu numai quō erà relle și adesse-orī stricate, darō încō li se împărția și cu o mare economiă.

Pesmeții de mare, quarī făceà o parte din nutrimentulū lor, erà atât de înțessați de vermī, înquătū cătā să-ī curățe cu îngrijire, mai 'nainte de a-ī duce la gură. Măncarea lorū se compuneà din legumī uscate, precum mazăre sau bobū, preparate cu slănină rāncedă, din quare se da fiă-quăruia quâte o bucățică ; ânsē orī-quāt de mică ar fi fost,